

A „MURAKÖZ“
megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési árak:
Egészévre 4 frt. — kr.
Félévre 2 frt. — kr.
Negyedévre 1 frt. — kr.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Muraköz“ szerkesztőségéhez, az előfizetési díjak pedig Fischel Fülöp könyvkereskedéséhez Csáktornyára küldendők.

MURAKÖZ

MEDJIMURJE

„MEDJIMURJE“

Izlazi svaku nedelju

Céna mu je:

Na čelo leta 4 frt — kr

Na pol leta 2 frt — kr

Na četvert 1 frt — kr

Sva pisma i pošiljke naj se pošiljaju „Uredništvu Medjimirja“ a predplata knjižaru Filipa Fischela vu Čakovec.

VEGYESTARTALMU HETILAP | NOVINE ZA MEDJIMURSKI PUK.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP. — IZLAZI SVAKU NEDELJU

Csáktornya, 1885 okt 1.

(E E) Pillantsunk vissza csak egy fél-századdal a magyar színészet történetébe, s örvendve látjuk miként nemzeti művelődésünk ezen tényezője mai napság már mily magas virágzásában van.

Mennyit kelle ez ügynek küzdenie, míg teret tudott foglalni, azt nem fejtegetjük; de hogy mily módon hathat nemzeti nyelvünkre: vegyük elő Kőlcseynek a „Magyar Játékszin“ ügyében tartott védbeszédét és olvassuk a tek Rendekekhez intézett eme szavait:

„... Ha a játékszin Európának minden pallérozott népeinél a közneveltség egyik mértéke nem volna is: ha a játékszin semmi névvel nevezendő tekintetekkel, a nyelven kívül, összefüggésben nem állana is: ezen egyetlenegy pontra nézve minden figyelmünket, ... engedhetetlen jussal kívánja.

Haza és nyelv egyforma rangban álló nevezet minden népre nézve ha a tiszteletben álló nemzetek sorából kitalálhatni nem akar. Nemzeti életet nemzeti nyelv nélkül gondolni lehetetlen.

Diadallal mutat a magyar színészet a pályára melyet áttutott s halált ad az égnék hogy korunkban szerencsésebb csillagok járnak felette

A vándor — színészek nem kevés fáradság és türelemmel ütik fel a művészet templomát. Sok anyagi áldozatba kerül még napjainkban is a rövid ideig tartó letelepedés, főképen kisebb mezővárosokban. Hát még midőn a haza határán, idegen tartományok társaságában készek hangoztatni az édes magyar nyelvet! — Bátran elmondhatjuk, hogy fejeiket nem a dicsőség kiérdemelt babérja, hanem a kiállott sajnargasoknak töviskoszorúja övedzi

Muraközben is megjelent egy jól szervezett színtársulat, mely városunk közönségét jeles játékaival gyönyörködteti. A közönség érti méltányolni a színészet magasztos ügyét, s így az előadásokon szép számmal vett részt eddig is. És míg dobogó szívvel látjuk a nézők soraiban német és horvát ajkú polgártársainkat, addig magyar honfitársainktól jogosan kívánhatjuk a pártolást.

Nem oly mostoha a mi vidékünk, nem élünk mi oly igen nyomasztó viszonyok között, hogy filléreinket ily közügytől — mert a magyar nyelv terjesztésének célja — között megtagadhatnók.

A környékbeli értelmiség tagjai könnyen megtehetnék, hogy míg a színtársulat itt időzése tart, a magyar műzsa szini termékeit megtekintenek s ez által önmaguknak nagy ritkán nyerhető élvezetet szerezzenek.

Felhívjuk tehát vidékünknek a szép és nemes iránt lelkesülő intelligenciáját, miként szánjanak rá csak egy estét s, nézzék meg színészeink dicséretes játékát a színre hozandó java színdarabokban, s tanogassák a nemes célú ügyet!

Muraköz.

Egy felől a Mura, más felől a Dráva
Hömpölygő hullama rohan a Dunába.
S mintha két idegen vándor volna e kettő:
Közös utra térve Légradnál összejö.
— Mint pihen a gyermek anyjának karja közt
Ugy öleli át e két folyó Muraközt.

Szellőtől gyengéden megingatott füzek:
A két folyó zöldes habfodrába néznek;
S minden hab után egy bucsuzó sóhajtat
Küldnek: Mi már többé soh' sem látjuk egymást...
És megy, botlik a hab, de im jó egy másik,
Hátán eszrevétlen átsiklik egy ladik.

Benne ül egy halvány muraközi ifju.
Kerek karimája pántlikás kalapu.
Legelteti szemét a nagy messzeségben,
Az evező — lapát nem mozdul kezében.
Ugyan mire gondol?... Tán maga sem tudja,
Vagy tán édes hona leszervét siratja... ? !

Virágokkal hintett harmatos, zöld pázsit,
Te rólad is kéne mondanom valamit
Nem jó szó ajkakra, de gyűl köny szemembe
Fagyasztó gondolat nyitott a fejembe.
Ugy sejtem, mintha e fü sóhajt lehelne,
S alatta egy hősnék szent jora pihenne...

Hisz lehetett idő, s nem is olyan régen,
Midőn vérpatak folyt a virágos réten.
S ki tudja a virág mi előttem virul,
Nem nőtt-e egy honi szive hamvaiból?
S az itt, ott elszorva latható kis halom,
Nem-e áldozatok feletti sírhalom?...

A füre térdelve, imám szall az égig
Magasságos Isten csillag trónusáig,
S csak egyért könyörgök, egyért esedezek;
Áldd meg jó Istenem a magyar nemzetet,
Hogy annyi véres seb sajtó kánja után,
Szalljon a boldogság mindig road, hazáml

HORVÁTH GYULA.

Szépészeti reminiscenciák.

III.

Egy ifju átkarolja jobbával hölgye derekát és mielőtt a táncot megkezdene, keresztül „chassirozik“ a termen, előre hajtott fejjel, mintha csak be kellene törnie a falat ezen értékes tárgygal, melyből csak egyetlen példánnyal bír. A hölgy jó arcot mutat hozzá, de rossz figurát produkál, mert nincsen tájékozva aziránt, hogy hogyan tartsa magát ezen „tour de force“-nál. Egy másik erősen magához szorítja táncosnőjét és messzire előre hajta fejet a hölgy vállá fölött; a hölgy kénytelen hasonlóan cselekedni, miáltal abszolút lehetetlenné válik szabad mozgása és gyönyörködtető külső körvonalainak elültüntetése. De ezzel mit sem törődik a szeretetreméltó táncos. E kép még tökéletesebb lesz, ha a táncos csipetűt visel orrán, melyet időnkint elejt és tánc közben igyekszik az orrvizonyt a csipetűhöz egyen súlyban tartani. Ha a nő is visel csipetűt, a kép tökéletesebb. Ismét egy másik polkát táncol. Ahelyett azonban, hogy a terem különböző részeiben tájékozást szerezne magának, minduntalan egy helyen tipeg, bal kezét (a hölgy jobbával) magasra emelve, lehajtott fővel, valószínűleg azon okból, hogy lépéseinek eleganciáját ellenőrizze. Majd ismét egy másik, viharosabb véraikatu, „hétmértőletes“ lépésben iramodik végig a terem parquettéjén és nagy hevessegeben elveszti látszerveit, oldalba dől néhány pihenő párt vagy esetleg fel is dönti őket. Sok különböző más öszezéküvést forral a zere rhythmusa ellen. Epen keringőt táncolnak. De hát ki is fogja magát a 3 negyed taktushoz alkalmazni és hiven, keringőt táncolni? Hiszen az unalmas pedanteria csak rajta — galopp — ! És lám! megy — ámde csak ne kérdezzék — hogyan.

Szünet alatt egy nyulánk termetű elegáns urat látok egy hölgygel mulatni. Csipőjére tüzi felkeztüztölt ökleit, kidülleszti mellét és hátra veti fejét. Közlebb lépek, és — hallom őt fecsegni aethetikai testmozgásról — sőtélik szemeim előtt, eltűnök.

Régebben örömmel szemlélték az öregek, midőn az ifjuság táncolt. Mostanság ez nem történik; öregeink átlátják, hogy a mai ifjuság merényletet követ el táncával a művészet némtője ellen. Ha reá gondolok, midőn kedves szülőim pl. ezüst lakodalmukon, ünnepeles keringőjüket táncolták, fesszen mint a bábok, karikat messze előre nyujtva, nehogy valami képen közel jussanak egymáshoz, a lépéseket pedig legnagyobb gondnal és rendíthetetlen komolysággal csinálták, és mi ostoba fiuk, mint kacagtunk a terem egyik sarkában e „komikus látványra“, mondom, valahányszor rá gondolok ezen jelenetre, mindannyiszor kész vagyok bűnbánólag kérni kedves jó öregeimtől akkori rossz izlésemért és ítéletre való képtelenségemért. Akkori időben legalább a lépéseket és tourokat tanulták gondosan, mai időben pedig azt hiszik, hogy a tánchoz elegendő egy kis ügyesség.

Ilyen nyomoruságos tánc természetesen nem nyujt élvezetet, az ügyetlen és forcirozott mozgás fárasztó — aztán unalmasnak találjuk a táncot és adjuk a blazirozt — tehát blazirtokká leszünk és ha esetleg táncolunk, tesszük azt a társaság kedvéért, vagy épenséggel valamely boldogabb specialis érdekből, de mindenkor bosszankodva az együttét elkerülhetetlen, kényelmetlen formáin ugyanvira, hogy táncolva megutáljuk a táncot.

Hogy e szomorú állapoton segítve legyen szükséges, hogy a mai tánc áttéssék a gőzös atmoszférájú tánctermekből a szellős tornatermekbe. Csak itt lesz ápolható a test fejlődése tornászai, szabályos fordulatok, sortánc, dal és zenei rhythmus által.

BALKÁNYI SIMON.

H I R E K.

— A negyedév kezdetével tisztelettel kérjük az előfizetés megújítását, lapunk terjesztését és a hátralékok beiktatását — Kifünő tisztelettel a kiadóhivatalt.

— Megyénk közszertetben élő adispárja Svastits Benó ur, az orsz. kiállításra felküldendő muraközi lovak végleges kiállítására ügyében m. hó 30-án és f. hó 1-én Csáktornyan időzött. A kijelelt 21 ló f. hó 2-án utnak indított Budapestre.

— Illetékes helyről értesítettek bennünket arról, hogy a hegykerületi állami iskolák tanítóinak a hittantánításért való megjutalmazásáért a zágrábi bibornok ur ömihenecziájánál, Szele Ignác kanonok-plébános ur, ki köztudomás szerint hazafiság tekintetében a muraközi papság példanyképe — eszközölte ki.

— Lökötök. F. évi junius hó 8-án Novák Bemus vallariai lakós kárára 2 drb. kanczáló és egy csikó tolvajaitatott el s a teteseket csakis f. évi szeptember hó 23-án sikerült felfedezni: Herencsics József felső pusztákoveczi és Pivolics János totoveczi lakósok személyében. Mint a csendőrség előtt tett vallomásaikból is kiderült, Pivolics a felső-brascáni jegyzőnél, bizonyos Simonics Imre totoveczi lakós nevére, mint ennek szolgálja adván ki magát, 2 drb. löveletet váltott a már előbb kiszemelt lovakra s a lopás éjjelen Totoveczen még egy kocsit s egy pár ló hámot is orozvár, mindketten a dobronaki vásárra hajtattak, hol a lovakat 280 frtért

i za muža, ako nezna četi, pisati i računati. Vu svētu je dosta ljepih knjigah, a vu tih knjigah ljepih stvarih: ali te knjige hasné samo onim, koji su vu svojoj mladosti pohadjali školu. Koji neverujete od kak velike hasne je kola, izpitavajte si više put děcu, pak si dajte od njih pripovédati kaj su vu školi čula. Jako vugodnih, ali i hasnovitih budete čuli stvarih.

Zvun toga vodajte si děcu marljivo i vu cirkvu Privučajte děcu već za rana: s Bogom vse početi, i s Bogom vse dokončati. Izpod božje volje nikud nikam. Ona stara reč: moli i delaj, naj predere vu krv i život vaše dece. Pohadjajte s děcom marljivo cirkvu već stoga da se privuče rado ju pohadjati i onda, kad vas više nebude. Im i cirkva vuči ljude, s prodekalnice jih vuči. Prodečstvo je višeput jedini govor, kaj ga vi muži morete čuti. Stanovniki vu varažu imaju vsakojačkih sastankov, pak i više poslušaju govorah: nu vas, poklam ostavite školu, vuči samo još plebanuš vu cirkvi, pak ga s radostjum poslušajte ar je bolje znati, nego imati. Pak da budete mogli bolje očitriti, bistriti razum dečinji dajte si od děce pripovédati ono kaj su gospon plebanuš vu cirkvi govorili. Kaj sami pripovédamo, to i duže pamtimo, a i jakše se srca prime.

GLAD FERENC
učitelj.

Kaj je novoga?

— Poštuvane predplatnike prosimo, da vu novim četvrtu leta na „Medjimurja“ pretplatiju i novine naše razširiju, one p. predplatnike, koji su s predplatom zaostali, prosimo, da nam predplate pošleju s izvrstnim pozdravom. Izdateljstvo.

— Velika nesloga na poloutki: Balkanu. Tko zna jeli to nije opet početak jednog tabora, i to velikoga. Istočna Rumelia je do vezda pod tursku vladu spadala, vu kojoj je jen od Sultana zebrani veliki činovnik tak zvani paša komenderal. Vezda su toga istoga doli deli, izaperli; a druge turske činovnike pak su stivali. Stim se je počela buna. Ali nekajem, a osobito pak soldatem je to drago. Takajše više varašov i samo ljudstvo se veseli i raduje. Novu vladu su si stvorili, samo neznam koja njim bude bolša. Izrekli su da Rumelia od vezda k Bulgariji spada vu koj zemlji Šandor kraljuje. To se je sve vu 24 vuri dogodilo. To nam dosvedoči da je sve to već prije bilo predelano i preračunano. Penez su dosta imeli. Monarhe sve misle zdaleka, da je to samo ruska vlada skuhalo. Šandor je zvanje od strani stanovnikih Rumelije jako dobro prijel, gde vu Filipopulu (v glavnom gradu Rumelije) s velikom veseljem i paradom prijet bil. Ob celim ovem poslu se europejske Monarhe sačudiju i samo čekaju kam bude to sve došlo. Siromak turčin pak on si vojsku spravlja za pravicu starinsku, ako bude sila na nju.

— Molnár Anton naš obligat je prošnji mesec 21-ga svoj govor držal pri Sv. Juriju, gde su se farniki i zbirali Sv. Juria, Mihašovca i Štrigove skupišli. Narod je govora našeg obligata verno poslušal i na koncu govora kričal: „éljen“! Posle govora je na čast našega obligata jeden veliki obed bil, na kojega su takajše pozvani bili vredni naši zbirali. Pod obedom su bile više zdravice. Prvi put je gosp. obligat zdignul kupicu na zdravje gr. Apponyi Alberta. Po ovem je velečastni Tišler Jožef svetojurski plebanuš držal lepoga govora, gde je uzvisil levu stranku, da nek živi, nek bude sretna i da svoj cil dostigne. Iz medju više takovih napitnicah p o z d r a v i l je Raisz Zoltan mihalovski notariuš svoj narod i preporučal ga je vu obligatove milosti. Med tim na jedenput samo zaigra banda i dobram

voljam nije bilo hatara. Zatim okolo 6 vuri na večer se je obligat preporučil i od išel

Vu čakovečkoj grofovskoj gospođiji; Tóth István dvorski iz Turčišća je vu Čakovec imenuvan za kassira, Szilagy Lajos čakovečki dvorski vu Turčišće za išpana, a Csendes Géza pisar (deak) za čakovečkoga išpana su imenuvani. P. B.

— Veliki viher je dne 28. septembra vu okolici Peđuha, nazočito pak vu gorica romonjske občine vu fari Püspök-Bogád zvanaj, gde je više klétim krove zevsema odnesel. Ali nesmiljeni orkan nije bil svim tim zadovoljen, nego je još i ženu Kerner Jozsefa poljodolca za žrtvu zahteval. Kad je Kernerica približavanje vihra spazila, odbézala je pod krov susedne kleti. Nu na veliku nesreću svoju, ar nagli dežej i silni viher iz sirovoga cigla napravljenu stenu na nju je zrušil i pod stenu zakopal. Doklam su u blizini stojeći njoj na pomoć došli, već su nju mrtvu našli.

— Vu ovoj godini meseca juniuša 8-ga su Novak Remuš stanovnik iz Vullarie vkrali 2 kobile i jedno žrebe. Tolvaje: Herencič Jožefa stanovniku s Pustakovca, i Pivolič Janoš stanovnika s Totovec, — su stopram septembra 23-ga vlovili. Kak iz njihovoga valovanja se vidi, da Pivolič v Gornji-Hraščani pri notariušu je dal dva pašuša napraviti na ime nekakvoga Šimonič Imre stanovnika iz Totovca, koj se je vun dal za njegovoga slugu. Pašuše je taj isti već prvo vun zel na zebrane konje i vu oni noći kak je nje vkral je taki jedna kola s celom slogom vkral i obedva su odtirali, jošče vu toplom na senjem v Dobronok, gde su prodali sve za 280 frti. Jednu kobilu su našli pri jednom človeku iz Čerenčoca. Kola i hame su takaj su već našli. I drugi konj bude se za malo vreme našel, samo kupca od žrebetanemoreju nigde vloviti. Herenciča su dva židovski dečki — koji su senzerali na sejmju vu Dobronaku — prijavili, kak je zadnji put vu Čakovcu bil, žandarom, koji su ga najedenput viziterali i pri njem još jedni del od onih penez našli; na to su ga v rešt zaperli. Ali te magarec je vnoči poderl peč i odežal je ali na četrti den su ga opet vlovili, gde ve obedva su vu gradu čakovečkem zaperti, gde čekaju suda koj njim vrej bude volju vzal vkrasti tudje konje.

— Vu Čakovcu 1-ga o. m. bilo zbiranje varoškoga notariuša. Zebrali su Grész László kr. kot. sudbenog podnotoriuša koj je dobil sveskupa 178 votumov. Vre nekuliko dnevoj pred zbiranjem trajalo je kortešovanje a isti večer pred zbiravnim dnevom takva larma i „éljen“ krik se je čulo po vualicah i vu krčmah, kak da bi ablegata zbirali. — Notariuš je zebran; puk ga je postavil za varoškoga službenika, puk ima pravo, da od svojega notariuša potrebuje, da on za dobro varaša i puka dela. Čakovec je vnogo trpel od nečistih rukah, Čakovec je vu vnojih poslah zaostal, vu kojih bi mogel napredovati. Od novoga notariuša visi, da s poštuvanim varoškim birovom nadomestiju ono, vu čem je prvi medjimurski varaž zaostal. Mi pozdravljamo novoga notariuša i željimo mu, da on one „éljene“, koje smo čuli od njegve zbiratelje bude takaj i vrednomu se trsil včinitil!

— Onim poštuvanim čitateljem, koji bi na orsačku izložbu hoteli iti, dajemo na znauje, da od 1-ga, oktobra počemši do 15-ga je moči za polovicu cenu putovati po željeznici do Budinpešta i nazad, svaki pondeljek, srėdu i petek. A od 15 ga do 31-ga o. m. svakiden je moči za polovicu cenu putovati.

— Iz Belgrada pišeju da se je 29-ga septembra pri Kursumliji strelanje štakah čulo. Tak veliju, da su iz Pristine turčine pretirali. Serbski vojniki su na marš pripravljani, da na meju orsaga idu. I to pišeju novine, da su vu Izhod Rumeliji Basibozuki šest selah vužgali i onštiti. Vu Bulgarii je zbog toga veliki strah. Kaj se nas dotiče do vezda se neimamo bojati, da bi naši vojniki takaj morali iti vu tabor, ar ovo dugovanje nas samo kakti bližnje susede zanimlje.

— Kolera je vu Taljanskoj. Vu palernokotaru je zbetažalo 30-ga szeptembra vu koleri 154 ljudi, vumrlo je 68.

— 15-ga o. m. bude jedno veliko društvo potuvalo vu Budinpešt — koji bi iz Medjimurja hoteli putovati na izložbu, s ovom društvom, naj se javiju pri G. Zakal Henriku, čakovskim fiskaliušu. Stroški budu sveskupa 5 ft. Za ove peneze dobiju putniki stanje l moreju putovati vu Budinpešt i nazad. Opomenemo poštuване čitatelje, da naj s kim više ih se javi na to putovanje, ar nigdar već nebude takve prilike, da bi za 5 frtov mogli vu Budinpešt iti.

Ne zaboravi nigdar na Boga!

Kakti vu ljepom snu nestalo onih ljepih ljetah, punih ufanja i nedužnosti minula su ljeta mojega dětinstva! Ali vidim još ono nebo prez oblakov, zmišljam se još, kak je tihi vjetrek puhal, a mi smo vočili vesele razgovore!

Sreća, pokoj, negėžnost i bezbrižnost, vse ahl vse je denes već prešlo samo mi je ostalo još jedno: molitva i ufanje!

Je, molim se svevišnjemu Bogu, to me jedino batrivi. Kada su me vsi ostavili, njemu sam se preporučil vu nevolji i pogibelji. On mi je navėk pomogel, on je mene batrivil; pak niti ja vsamogučega stvoritelja nigdar niti vu sreći i radosti zaboravil nisam. Zmišljam se još živo jednoga dogodjaja, koj je vu mojem srcu tvrdu i stalnu veru, zakorenil vu Boga. — Pripovedati ti ga hočem, toga dogodjaja, dragi čitatelj, ter mislim, da mu budeš nekuliko časov alduval.

Moj oteb je bil vrlo dober, pobožen, ali i ošter človek. Jaj nam, ako nismo Boga molili prvlje nego smo si legli spat ili da smo se vu jutro stali.

Jednoga dneva poslal me je, da bi mu zmenil desetaču banjku. Vrėme je bilo grdo, veter je puhal jako, a po koja kaplja deždja počela je padati. Požurim se, odletim vu najbližeši štacun, hočem iz žepa izvadii desetaču: ali žep borme prazen, desetača zgubljena! A misli si, kaj me je doma čekalo! Izvan sebe od straha bežal sam po vualici sim tam, ali naga, ter nega toga nesrečnoga papirnatoga uovca (peneze). Vu tom zdvojenju zmisli sam se na Boga: „Veliki Bože moj!“ pomisli sam si, „pomori, ar drugi nitko pomoći nemre.“ Suznima očmi i žalostnim srcem pokleknu sam pred vrata, naše cirkve, izmolil sem molitvu, koja je od srca tekla. — Veter je medtimga prestal, nebo se prilično razvedrilo. Stal sam gori pak sem išel nekuliko korakov dalje: nu kaj sam spazil? Glavá mi se zavrtela od radosti, glej tam vu kanalu phala je izgubljeva banjka! Bilo mi je, kak da bi se bil preporodil, srce se vmirilo i oslobodilo onoga straha, koj je mene obuzel bil. A vu svojoj duši hvalil sam Boga. Zmenil sam desetaču i predal drobiša otcu.

Bazumeva se, da sam od toga dogodjaja niti pisnul ne. Prešlo je nekuliko dnevoj, gda je preplašena moja mati našla vu mojem žepu desetaču banjku! „Odkud! kak si ju dobil?“ Da sam bil vezda vu škripcu, moreš previdei dragi čitatelj i sam ali je i meni zagonetka bila pak sam zato i bil tiho. Malo po malo odpreju mi se oči. Zmisli sam se, da sam vu mojoj hitrini i nepriliki onu banjku, koju sam dobil od otcu, vu onom žepu, kam sam nju del pniti iskal ne a ona, koju sam zmenil, bila je druga, čisto druga. Otec je taki dal na znanje oblėsti; nu buduč da se nije nitko oglasil, šija hi mogla biti, dobil sam za te peneze ljepu novu opravu.

Nekaj za kratek čas.

Klobučar. Ov škrak, kaj su oni za svojega sina izbrali, ja preveč velik!

Muš. To nikaj neškodi, vre mu s vremenom glava vu njega zrastel!

Dečec (koj je iz škole došel) Japica, jeli je to istina, kaj su nam denes gospon navučitelj pripovedali, da su ljudi prokoljenje od jopice?

Otec (ardito) Ti vušivec, taj naćin more pri tebi biti, ali pri meni ne!

CENA ZITKA.

Kuruza	na	vagi	6.50—
		stara	6.80—
Pšenica	"	"	7— 7-20
Hrč	"	"	5.50 6.50
Jecmen	"	"	6— 7—
Zob	"	"	6.30—6.40

Szerkesztő: MARGITAI JÓZSEF urednik.

LOTTERIJA

Bpešt 1885 27. septembra

27. 61. 55. 3. 25.

Hirdetések.

144. szám. 1885,

Arverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a csáktornyai kir. járásbíróóság 4719/874. számú végzése által HIRSCHMANN SÁNDOR és RICHTER MÓR végrehajtató javára Vratizslavszky Alajos szt. máriai lakos ellen 391 frt 63 kr. tóke, ennek 1874. évi június hó 15. napjától számítandó 6 százalékos kamatai és eddig összesen 24 frt 15 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróilag lefoglalt és 375 frt 65 és fél kr-ra becsült különféle szobabutorok, ágyneműek, ló, szekér, tehén, lisztsákókból álló ingóságok nyilvános árverés után eladtnak. —

Mely árverésnek a 4363. 1885 sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyazinén. vagyis Szent-Márián alperes lakásán leendő eszközlésére

1885-ik évi október hó 5 ik napján délelőtti 10 órakor

határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Csáktornyán 1885 ik évi szept. hó 26. napján.

Maximovits György

288 1—1.

kir. bír. végrehajtó.

Egy tisztességes családnál

egy vagy két

G Y E R M E K

teljes ellátásra

kedvező feltételek mellett elfogadhatnak.

Bővebbet a kiadóhivatal

287 1—3.

Eppen most jelent meg és ingyen kapható

a képes családi lapok

VIII. évfolyamának első száma

Tartalom: Az utolsó rév. (Ebeszélés.) Tolnay Lajostól. — Erdei románca. (Költemény.) Bartók Lajostól. — Őszi este (Tárca) Sziklay Jánostól. — Barababao. (Velencei történet) Tóth Bélától. — A boszorkány. (Theauriet André regénye.) — Az állatok erőképesége. (Ismertető tárca.) — A szobor titka. (Regény) Tábori Róberttől.

— E legszebb és legelterjedtebb szépirodalmi képes hetilap. —

ELŐFIZETÉSI ÁRA: Egy negyedévre 1 frt 50 kr., félévre 3 frt, egész évre 6 frt.

A Képes Családi Lapok kiadóhivatala Mehner Vilmos, Bpest, IV. papnövelde-utca 8. 286 1—3.

H i r d e t m é n y.

Egy igen jó állapotban levő csaknem új **ESZTERGA** továbbá egy 1-es számú szintén egészen jó WERTHEIM FELE

tűzmentes

PENZSZEKRÉNY

jutányos áron eladó. Bővebbet a kiadóhivatalban.

O g l a s.

Jedna jaro dobra skoro čisto nova

ESTERGA

na dalje

jedna br. 1 takodjer

jaro dobra

VERTHEIM CASSA

je fal za kupiti.

Više pri uredničtvu. 284 2—*

SZÖVETEK női és férfi RUHÁKNAK.

csakis tartós gyapjuszövetből EGY KÖZÉPTERMETŰ férfi részere:

Egy öltözetre 3-10 méter	(jó gyapjuszövetből)	4 frt 96 kr.
	(jobb gyapjuszövetből)	8 " " "
	(finom gyapjuszövetből)	10 " " "
	(legfinomabb gyapjuszövetből)	12 frt 40 kr.

Peruwient a legfinomabb gyapjuból a legdivatosabb színekben a legújabb NŐI-POSZTÓRUHÁKNAK. ára méterenkint 2 frt 20 — 2 frt 40. Fekete Palmerston — télikabát szövet — tricót. valódi gyapju téli köpenyeknek nők részere méterenkint 4 frt. — Loden női esőköpenyek és ruháknak.

Utizó-Plaidek drbja 4, 5, 8. egész 12 frt. Legfin. öltözeteket nadrág, felső-kabát és esőköpenyszövetek túlfű. Loden, commis Kammar, Cheviot, Tricot női kendőket: tekeasztal posztókat: peruwient: doskingot ajánl!

Alapított

Stikarofsky Janos

1866

gyári raktára Brünben.

Minták postabérmentesen küldetnek. Mintalapok a szabómester uraknak bérmentellenül küldetnek. 10 frton felüli utánvétel küldemények bérmentve. Allandóan több mint 150,000 o. 6. frt. értékű rakárom van. ennél fogva természetes, hogy nagy világüzletemben sok 1 egész 5 méternyi posztó-végék maradnak, csakhogy ily posztóvegeket kénytelen vagyok jóval a készítésjaron alól tovább adni. Minden józanul gondolkodó ember befogja látni, hogy e kis posztóvegekből minták nem küldhetők, mivel néhány száz minta rendelésénél e végből mi sem maradna. ennél fogva tehát valóságos szedelegés ha posztókereskedési czégekben mintákat hirdetnek, mert ez esetekben a minták egész darabból és nem végekből valók, ily eljárásnál a szándék ösmeretes. Meg nem felelő posztóvegek kieserültenek, vagy a pénz visszaküldetik. Levelezések magyar, német, cseh, lengyel, olasz és francia nyelven fogadtnak el. 203 7-20.

NAGY VÁLASZTÉK MENYASSZONYI ÉKSZEREBEN

Alapított 1873. évben.

HERLINGER M.

Alapított 1873. évben.

óras és ékszerész, Csáktornyán.

Ajánlja dusan felszerelt raktárát mindennemű

órák, arany, ezüstárak és ékszerekből legfin. kiállitva, a tárgyak mindegyike a cs. k. fémjelző-hivatal által felülvizsgálva és fémjelezve van.

Mindennemű

R É G I Ó R Á K A T

ugyszintén

ARANY- és EZÜST TARGYAKAT

javítás végett jöttállás mellett, elvállalok.

Regi tárgyak cserébe a legmagasabb árban átvétetnek

NB: Bátorokodom még jól berendezett optikai áruraktárcmat is a n. é. közönség szives figyelmébe ajánlani 209 31—*

Vidéki megrendelések lelkiismeretesen és pontosan eszközöltetnek.

